

o. W stosunku do osób odbywających karę pozbawienia wolności lub karę aresztu, jeśli nie zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej, ustawę stosuje sąd wojewódzki, w którego okręgu skazany odbywa karę, a w zakresie właściwości sądów wojskowych — sąd wojskowy; sąd orzeka na posiedzeniu w składzie jednego sędziego.

Art. 13. 1. Orzeczenia w przedmiocie zastosowania ustawy zapadają w formie postanowień, chyba że ustawę zastosowano w wyroku; w sprawach rozpoznawanych na rozprawie o umorzeniu postępowania, darowaniu lub złagodzeniu kary orzeka się w wyroku.

2. Od orzeczenia o odmowie zastosowania ustawy przysługuje środek odwoławczy; od orzeczenia o zastosowaniu ustawy środek odwoławczy przysługuje tylko prokuratorowi. Zażalenia w wypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 6, właściwy sąd wojewódzki lub sąd wojskowy rozpoznaje w składzie trzech sędziów.

Art. 14. 1. W wypadkach, o których mowa w art. 8, orzeka organ właściwy do rozpoznania sprawy, w której na podstawie ustawy darowano lub złagodzone karę, a jeżeli umorzono postępowanie — organ, który je umo-

rzył; o odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia, zastosowanego na podstawie art. 6, orzeka właściwy sąd penitencjarny.

2. Sąd orzeka na posiedzeniu, chociażby ustawę zastosowano w wyroku.

3. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

Art. 15. Postępowanie w sprawach objętych ustawą odbywa się zgodnie z przepisami obowiązującymi w postępowaniu przed organem, który je prowadzi, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 16. Zwolnienie osób pozbawionych wolności powinno nastąpić nie później niż do dnia 15 września 1986 r.

Art. 17. Właściwi ministrowie oraz Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mogą wydawać zarządzenia niezbędne do wykonania ustawy.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 23 lipca 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA, GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I KOMUNALNEJ

z dnia 4 lipca 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Na podstawie art. 18 ust. 5 i art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201 i z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i 186) oraz w związku z pkt 9 lit. A załącznika nr 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

1. W § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r.

w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 7 liczbę „100” zastępuje się liczbą „1.000”,
- 2) w ust. 8 liczbę „20” zastępuje się liczbą „100”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej: w z. *Z. Kuhn*

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 lipca 1986 r.

w sprawie określenia granic, w jakich świadczenia z ubezpieczeń osobowych i odszkodowania z ubezpieczeń majątkowych nie podlegają egzekucji sądowej.

Na podstawie art. 831 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Z zastrzeżeniem art. 832 i art. 833 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, świadczenia pieniężne z ubezpieczeń osobowych i odszkodowania z ubezpieczeń majątkowych nie podlegają egzekucji sądowej w trzech czwartych częściach tych świadczeń i odszkodowań.

§ 2. Ograniczenia egzekucji, o których mowa w § 1,

nie dotyczą egzekucji mającej na celu zaspokojenie roszczeń alimentacyjnych oraz składki należnej zakładowi ubezpieczeń z tytułu ubezpieczeń osobowych i majątkowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *W. Bień*
Minister Sprawiedliwości: *L. Dometacki*